

se prebudó. „I nu, kaj je tebi bratec, da se tako klaverno držiš?“ vpraša ščin-kovec svojega soseda. „Ali ne greš danes na Marinov dvor drobtinic zobat. Pridna Rezika nam jih je vse polno natresla.“ „O pusti me dragi bratec; z menoj je proč. Vže dva dni nisem dobil niti najmanjše trohice v kljun. Včeraj pa sem šel pogledat k Zavrhniku na pód. I nu, saj pravim, ljudje pač ne vedó, kaj je hudega na svetu.“ Blažek, saj ga dobro poznaš, nastavil nam je žimnice. Mnogo nas je polovil, in tudi jaz sem se vjel v zadrge; a ker sem se zeló premetaval, potrgal sem ostre žimnate niti — in tako mu sem ušel. Ali poglej me bratec, kako sem razmesarjen! Nikamor ne morem. Glad, mraz in bolečine me bodo spravile v hladno jamico.“ To izgovorivši umolkne. — „Nò, nò, umreti pa vže ne smeš na tako vesel dan, kakeršen je danes! Ako si sam ne moreš iti iskat hrane, pa ti je jaz prinesem.“ Komaj to izreče, vže jo reže po zraku kakor blisk.

Za nekoliko trenutkov prinese ubogemu ptičku veliko orehovo jedrce. Rozika je namreč danes prosila mater, naj bi smela dati ptičkom za Božič kaj bolj-šega, da bi se tudi ptički veselili tega veselega dne. Mati jej dovolijo, ker jim je včeraj pridno pomagala pospravljati.

Ko bolni ptiček povžije jedrce, ter ga tudi bratec in tovariši vzemó pod svoja krila, da se nekoliko ogreje, kmalu ozdravi. Pridno Roziko pa ima zeló rad.

Vsako jutro prileti na njeno okno in jej drobí veselo pesenco. Rozika ga tiho in mirno posluša, da bi ljubega ptička ne splašila.

Otroci moji ljubi! znam, znam, da imate ptičke radi, a tudi to znam, da jim po zimi pridno potresate drobtinic. Zatorej vas prosim, da bi jih tudi o Božiči ne pozabili. Vrtarjevega Tineta pa sem videl, ko jim je velik kos povitice podrobil. Prav je storil, da je le tudi mater vprašal. Kako ga pa tudi ljubi ptički radi imajo! Kadar koli ga vidijo na dvorišči, takój prileté k njemu ter ga pozdravljajo: „Živ, živ, živ!“

M. Bregant.

— x —

Listje in cvetje.

Drobtine.

Nemila smrt nam je pokosila v pretečenem letu tri plemenite gos-pode duhovne pastirje, prijatelje in dobrotnike naše slovenske mladine ter ob enem tudi zveste naročnike našega lista skozi celih 15 let. Dolž-nost nam je, da jim tudi „Vrtec“ hvaležen spomin ohrani v svojih listih.

V 3. dan meseca septembra je umrl prečast. gosp. **Janez Klofutar**, župnik v Dolih, kateri nam je skozi celih 15 let

čestital k izdavanju našega lista in nas podpiral z naročnino.

V 4. dan meseca decembra je umrl prečast. gospod **Edvard Polak**, dekan v Leskovci pri Krškem, častni kanonik, vitez Fran Jcsipovega reda itd., kateri je bil tudi velik prijatelj našemu listu ter nas je vsako leto, pošiljajoč nam na-ročnino, spodbujal k vztrajnosti pri našem težavnem delu.

Koncem pretečenega leta pa nam je pobrala nemila smrt preč. gospoda **Mih. Šosa**, župnika v pokoji na Studencu na Dolenjskem, kateri se je zeló zanimal za naš „Vrtec“ ter je bil vsako leto jeden prvih naših naročnikov.

Tako je naš list zgubil koncem pretečenega leta tri zveste naročnike in prijatelje naše slovenske mladine. Mi jih priporočamo mladim čitateljem našega lista v hvaležen spomin in molitev. Bog jim daj večni mir in pokoj!

Demant.

(Priobčil Slavoljub.)

```

      a
    c e e
  i i i i k
k k k l m m n
n o o o o o o o
  o p p r r r r
    r s s s s s
      š t t
        t
  
```

Zamenjajte v tem demantu črke takó med seboj, da se bode čitalo v devetih vrstah devet besed od leve proti desnej; a srednja, rekše peta vrsta naj se čita tudi od zgoraj nizdolu po sredi posameznih besed.

Besede naj značijo: 1. soglasnik; 2. žužko-jedo žival; 3. slovečega pevca pri starih Grkih; 4. mesto na Tirolskem; 5. kneževino avstrijsko; 6. vojvodino avstrijsko; 7. vas na Gorenjskem (Kranjskem); 8. del človeške glave; 9. samoglasnik.

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu.)

Uganke

(Priobčil J. S—a.)

- 1) Kdo je bil jedenkrat rojen, pa je dvakrat umrl?
- 2) Kdo je bil prej rojen, kakor njegov oče?
- 3) Kje je Adam prvič za žlico prijel?

Vrtčeva darila.

V lanskem „Vrtci“ (glej „Vrtec“ štev. 7, stran 128) razpisano darilo **1 cesarski cekin** za drugo najboljšo povest v obsegu do pol tiskane pôle, prisodilo se je pisatelju izvirne povesti „Iz starih papirjev“, ki je v denšnjem listu natisnena.

Za zdaj ostaneta še **2 „Vrtčeva“ letnika** (1883. in 1884. l.) za najboljšo povest v obsegu 4—5 tiskanih strani „Vrtčeve“ oblike. Kdor ju želi imeti, vzemi peró v roko in napiši kaj primerne za našo slovensko mladino.

Uredništvo „Vrtčeve.“

Listnica. Gg. Ferdo: „Mnogo sličnih stvari je vže bilo v prejšnjih „Vrtčevih“ letnikih, zatorej ne moremo vsega porabiti, kar ste nam poslali. Za rebuse nimamo slik. — Slavoljub: Čas nam ne dopušta, da bi pisatelje pismeno opozarjali na pogrške, zaradi katerih ne moremo vzprejeti kacega sestava v „Vrtec.“ — Mestislav: Gledé Vaših spisov vam o priložnosti pismeno povemo naše mnenje. Za denšnji list tako prepozno! — J. D. v P.: Za „Vrtec“, ki izhaja samó po jedenkrat na mesec, ne ugaja Vaš spis, ker je predolg in bi se vse leto moral pretrgavati, česar pa „Vrtčevi“ naročniki nimajo radi. Več o tem spisu pismeno. — J. P. Planinski: Vašo „Narodno pripovedko“, da si vže znano, prinesli bomo o priložnosti. — J. L. v K.: „Nesrečna smrt pridnega učenca“ v tej obliki ni za „Vrtec.“ — Spisov nekaterih naših sotrudnikov še nismo pregledali, zatorej prihodnjic ali pa pismeno.

Vabilo k naročbi.

Z denšnjim listom stopi „Vrtec“ v svoje **šestnajsto leto** ter uljudno vabi vse prijatelje naše nežne slovenske mladine k prav obilemu naročevanju. Nadejamo se, da nam naši stari naročniki ne vzkrátijo svoje podpore, temveč si bodo prizadevali, da nam vsak še po jednega novega naročnika pridobi. Ako bi se število naših naročnikov dobro pomnožilo, podajati bi začeli „Vrtec“ na poldrugej pôli, kakor smo to storili z denšnjim brojem. Da bi nam kaj tacega mogoče bilo, treba je, da nam vsi dozdanji naročniki zvesti ostanejo, ter nam vsak dozdanjih naročnikov še po jednega novega pridobi. Letos smo toliko bolj potrebni požrtvovalnosti naših starih gg. naročnikov, ker nam je v pretečenem letu nemila smrt precejšno število naših zvestih naročnikov pobrala. Z Božjo pomočjo gremo na delo ter upamo, da se nam „Vrtec“ tudi v novem letu ohrani.

Zatorej podvizajte, naročiti se na „Vrtec“, ki za vse leto stoji samó 2 glđ. 60 kr., a za pol leta 1 glđ. 30 kr. — Naročnina se najhitreje in najceneje pošilja s poštnimi nakaznicami (Postanweisungen), ki se na vsakej pošti dobé.

Uredništvo „Vrtčeve.“

mestni trg, št. 23 v Ljubljani.

Vsem našim častitim naročnikom srečno in veselo novo leto Bog daj!

„Vrtec“ izhaja 1. dné vsacega meseca, in stoji za vse leto 2 gl. 60 kr.; za pol leta 1 gl. 30 kr. Napis: Uredništvo „Vrtčeve.“ mestni trg, štev. 23 v Ljubljani (Laibach).

Izdatelj, založnik in urednik **Ivan Tomšič**. — Natisnila Klein in Kovač v Ljubljani.